

1968.

Z Velké.

Zdlouha.

Je - ži - ši, věč - ný Bo - že, vše - cka má na - dě - je,
 myš dú - fá - ní k Tobě má - me při každé ho - di -
 ně, Je - ži - ši, věč - ný Bo - že.

Ježiši, věčný Bože,
 všecka má naděje,
 myš dufání k Tobě máme
 při každé hodině,
 Ježiši, věčný Bože.

Jak's mne ráčil trestati,
 znaje mne hříšného,
 neopouštěj, nezamítej
 nyní sluhu svého
 Ježiši, věčný Bože.

Nebť sem velmi prohřešil,
 Tobě se vyznávám,
 smiluj se, Pane, nade mnú,
 za přímluvu žádám
 Ježiši, věčný Bože.

Dejž mi to, věčný Bože,
 ať všecka žalost má
 skrz Tě jest, Boha samého,
 v radost obrácená,
 Ježiši, věčný Bože.

Račiz mi milost dati
 ke všemu dobrému:
 nebť se nevím kde utéci,
 než k Tobě samému,
 Ježiši, věčný Bože.

Ze všeho srdce svého
 dejž abych Tě poznal
 a Tvou zde vůli vždy plnil,
 ač sem dluho meškał,
 Ježiši, věčný Bože.

Častokrát k Tobě volám,
 neb Ty jsi mocný Pán;
 Všemohúci o Bože můj!
 Spomož mi z toho sám,
 Ježiši, věčný Bože.

Hoden jsi chvály jistě,
 Pane Jezukriste,
 v inú již poslední hodinu,
 smiluj se nade mnú,
 Ježiši, věčný Bože,

Hanebně sem provinil,
 všecko sem zle činil,
 proti Tvé Božské milosti,
 páchav nepravosti,
 Ježiši, věčný Bože.

Uslyšiž mne bídneho,
 velmi ztrápeného,
 dejž mi v sobě potěšení;
 šak sem Tvé stворení,
 Ježiši, věčný Bože.

Budiž při mně svú mocí,
 ve dně, také v noci,
 nezahánějž mne od sebe,
 snažně prosím Tebe,
 Ježiši, věčný Bože.

Abych sobě nezúfał,
 odplaty nezmrhał,
 dejž mi, Ježiši, svú milost,
 potom věčnú radost,
 Ježiši, věčný Bože.